

Betegnelsen: skattefrit. Lovforslaget anvender derfor Betegnelsen: alkoholsvagt, idet man for ikke at bringe yderligere stor Arbejdsløshed i adskillige Bryggerier mener det ønskeligt, at Bryggerierne kunde brygge en Ølsort, hvis Alkohol-Vægtindhold ligger noget over $2\frac{1}{4}$ pCt., men saaledes, at de alkoholstærke Ølsorter: Lagerøl, Porter, alt-saa Ølsorter med fra $3\frac{1}{2}$ — $4\frac{1}{2}$ pCt. Alkohol-Vægtindhold og derover, ikke skulde kunne brygges. Det er et Spørgsmaal, jeg henstiller til det høje Tings Overvejelse og Afgørelse, idet man her maa afveje forskellige vigtige Hensyn overfor hvevandre. — Med Hensyn til Salg af Korn fra Statens Lagre foreslaas paa lignende Maade som tidligere, at Prisen skal dække Indkøbsprisen plus Omkostninger, men det foreslaas dog, at Indenrigsministeren ved Salg af Korn i særlige Øjemed kan afvige herfra. Herved tænkes ligesom i Fjor paa en højere Pris for det, der leveres til Bryggerierne, og ogsaa paa Muligheden af i enkelte Tilfælde at kunne sælge til en lavere Pris, bortset fra det Salg til Fremstilling af Brød, som jeg senere skal komme tilbage til. Ligesom i den gældende Lov foreslaas det, at Bryggerier, Malterier og Brænderier ikke skal kunne købe eller anvende andet dansk Korn end det hos Staten indkøbte.

Jeg har her skildret Lovforslagets Bestemmelser om Kornet og naar nu til de andre Formaal, det beskæftiger sig med. § 10 skal jeg tillade mig at oplæse, den har følgende Ordlyd: „Indenrigsministeren bemyndiges til med Tilslutning af Rigsdagens to Finansudvalg at træffe en Overenskomst med Slagterierne, hvorefter disse for de i Henhold til § 3 afgivne Svin, og saa mange som i øvrigt er nødvendige til Landets Hjemmeforsyning, betaler til Producenten 2 Kr. 30 Øre pr. kg slagtet Vægt.“ Paragraffen er formet saaledes, fordi en Overenskomst om dette Forhold sikkert vil indeholde en Række Detailler, som først kan fremgaa af Forhandlingerne og under Hensyn til kommende Forhold. Medens det er ønskeligt at opmuntre til stor Levering af Kornvarer og andre Varer, som jeg senere naar til, er Spørgsmaalet om Levering af Flæsk af anden Art, idet det her gælder om hverken at faa for meget eller for lidt; det gælder om at faa nok til Landets Hjemmeforbrug, og ud over dette vil altsaa Spørgsmaalet være, om ikke anden Anvendelse af Korneter nyttigere i Øjeblikket ernæringsmæssigt og økonomisk end Omdannelse til Flæsk. Derfor vil det, naar der sættes en saa høj Pris som 2 Kr. 30 Øre pr. kg

slaget Vægt, være ønskeligt at tilvejebringe en Overenskomst, hvorved vi sikrer, at Svineproduktionen ikke stiger i højere Grad, hvilket kunde tænkes at være Følgen af en meget god Kornhøst, end netop fornødent. Jeg skal her gøre opmærksom paa, at de nuværende Forhold med Hensyn til Flæskeproduktionen er saadanne, at det sikkert vil være rigtigst nu at træffe Aftale med Slagterierne om et forøget Tillæg for Resten af indeværende Aar, et Tillæg til det ved Kornloven bevilgede, idet Svinetællingen den 5. Februar viste, at Størrelsen af Landets Svinebeholdning er saaledes, at man maa i høj Grad ønske, at Svinene bringes frem til fuld Vægt, 70 kg. Den nuværende Notering sammenholdt med Mangelen paa Korn og Værdien af de andre Fodringsmidler, navnlig skummet Mælk, frister imidlertid ikke til at føre Svinene frem til den fulde Slagtevægt. For at opnaa dette, som er af Betydning for Rationeringen, anser jeg det for ønskeligt at gaa til et forøget Tilskud, og de Forhandlinger, der er førte med Andersslagterierne, og som jeg derefter maa fortsætte med Rigsdagens Finansudvalg, gaar ud paa, at en Pris af 2 Kr. 25 Øre pr. kg slagtet Vægt i Øjeblikket maa være ønskelig, ogsaa fordi Slagtningsnedgangen, det meget ringe Antal Svin, som for Øjeblikket bringes til Slagtning i Slagterierne, medfører for disse overmaade betydelige Udgifter, saaledes at der ogsaa herigenem vil fremkomme en Formindskelse af Producenternes Udbytte.

Den næste Paragraf omhandler Kartoflerne. Ærede Medlemmer vil erindre den Kartoffelordning, som den nugældende Lov har indført, og som, tror jeg, vil vise sig at staa sin Prøve som Middel til at hindre en Gjentagelse af de Kartoffelvanskeligheder, vi havde foregaaende Vinter. Jeg sigter til Bestemmelsen om Paabud til Kommunerne om at indkøbe Kartofler i tilstrækkeligt Omfang, oplagre dem og sælge dem til deres Beboere. Kommunerne har tilvejebragt disse Kartofler, men ikke uden store Vanskeligheder, og da det fra alle Sider erkendtes, at det, saaledes som Forholdene laa, ikke vilde være heldigt at gaa til det Paabud om Aflevering af Kartofler, som Loven hjemlede, til en bestemt Pris, har Kommunerne maattet søge at forhandle sig til Rette; Ernæringsraadet maatte træde til som Hjælper, og under dette har de Priser, der fandtes i Loven, og som ogsaa der kun gjaldt i Tilfælde af Paabud, altsaa vel en Art Ekspropriation, ikke kunnet opret-